

forløbet, kræver det sidste Spørgsmaal, at der gaar længere Tid, efter at Indgrebet er foretaget, og at den aandssvage derefter undersøges med visse Mellemrum.

Retslægeraadet har da ogsaa forlængst taget Initiativet til Udarbejdelsen af Skemata til Brug ved saadanne senere Undersøgelser („Efterundersøgelser“), i hvilke der gøres Rede for den aandssvages psykiske og legemlige Tilstand og sociale Forholdende. Kun om de Tilfælde, hvor een eller flere Efterundersøgelser foreligger, kan man faa Svar paa det sidste og vigtigste Spørgsmaal. Thi hvor interessante Besvarelserne af de første Spørgsmaal end kan være, staar og falder Betydningen og Værdien af de steriliserende Indgreb helt med det gunstige Udfald af Efterundersøgelserne. Det maa da herefter væsentlig blive fra disse Undersøgelsesresultater, man skal hente Erfaring om, hvorledes det er gaaet den steriliserede aandssvage ude i Livet, og hvorledes Samfundet har taget imod ham.

Indtil 1. April 1934 er tilladt steriliseret 17 Mænd og 77 Kvinder. Men kun for 7 af Mændenes og 19 af Kvindernes Vedkommende er der forløbet fra eet til flere Aar efter Operationen, saaledes at de har kunnet efterundersøges 1 eller flere Gange og Resultatet derefter bedømmes. Kun i eet Tilfælde er et Andragende om Sterilisation efter Sterilisationsloven afslaaet.

Naar i Lovforslagets Bilag I. A. og B. hele Materialet af steriliserede refereres, maa det da udtrykkelig fremhæves, at kun den nævnte lille efterundersøgte Del af dette Materiale kan have Værdi for Bedømmelsen af ovennævnte Spørgsmaal.

Ved en Gennemgang af Indstillingerne for de 19 Kvinder og de 7 Mænd, der er blevet undersøgt efter Sterilisationen, finder man, at de saa godt som alle har været aandssvage i lettere Grad, kun ganske enkelte ligger lidt under Grænsen for de i middel Grad aandssvage. Heraf kan man formentlig slutte, at Værdien af Operationen staar og falder med Omfanget af den aandssvages Intelligensdefekt og dermed hans Mulighed for at klare sig uden for Anstalt, idet det i Regelen kun vil være af mindre Interesse for Samfundet og den aandssvage, at Sterilisation foretages, dersom Udskrivning af Anstalt ikke kan finde Sted.

Alderen var for baade Mænds og Kvinders Vedkommende ret høj, idet ikke mindre end 5 af Mændene var næsten 30 Aar eller derover, den ældste 40 Aar; af Kvinderne var 13 over 30 Aar, enkelte tæt ved 40 Aar og kun 5 under 30 Aar. Dette var maaske at vente, da netop adskillige aandssvage havde maattet holdes internerede paa Anstalt, fordi man ikke inden Loven om Adgang til Sterilisation mente det forsvarligt at udskrive dem. Men just den ret fremrykkede Alder gør Materialet mindre brugbart til at drage Lære af, idet det maa hævdes, at det ikke paa fyldestgørende Maade repræsenterer de aandssvage, som man i Fremtiden i særlig Grad maa ønske steriliseret, de unge.

De Hensyn, som har været bestemmende for Sterilisation i det enkelte Tilfælde, er følgende:

- 1) Eugeniske (racehygiejniske Spørgsmaal om Afstamning og Afkom).
- 2) Sociale (Brugbarhed for Samfundet).
- 3) Personlige (Friheden).

Gennemgaar man *det efterundersøgte Materiale*, vil man finde, at den aandssvages personlige Forhold altid har været saaledes, at Sterilisationen vilde medføre, at vedkommende kunde anbringes under friere Kaar end tidligere. Der har her altid været Tale om Udskrivning af Anstalt enten i kontrolleret Familiepleje eller til helt fri Tjeneste. I enkelte Tilfælde har den aandssvage efter Sterilisation indgaaet Ægteskab.

Hvor betydningsfuldt Hensynet til den aandssvages mere eller mindre fri Anbringelse i Samfundet end maatte være for ham selv, har man dog ved Anbefaling af Tilladelse til Operationen altid ladet de eugeniske og sociale Indikationer være væsentlig medbestemmende ved Afgørelsen. I en Del af Materialet er der givet saadanne Oplysninger om den aandssvages Slægts defekte Tilstand i arvelig Henseende, at dette i og for sig vilde have været tilstrækkeligt til at gøre et steriliserende Indgreb berettiget. I andre Tilfælde har man ment, at man først efter en Sterilisation paa forsvarlig Maade har kunnet gøre den aandssvages relativt gode Arbejdskraft frugtbringende for Samfundet, i hvilke Tilfælde man desuden oftest har haft mere eller mindre begrundet Mistanke om, at eventuelt Afkom vilde blive defekt.